

Detingudament

El verb *detenir* es conjuga amb el verb *tenir* (llevat d'una petita diferència en l'imperatiu). El seu participi passat, doncs, és *detingut* —com *tingut*—, femení, *detinguda*, forma de la qual hem obtingut l'adverbi de manera *detingudament*. Segons el Diccionari Fabra, aquest adverbi significa «amb deteniment», i en podríem exemplificar l'ús amb la mateixa frase que, en aquest diccionari, exemplifica *deteniment*: *Ho hem estudiat, examinat, molt detingudament*. Tot i que és ben poc probable que, en lloc d'aquestes formes de participi, *detingut* i *detinguda*, algú recorri a les formes castellanitzants «detenit» i «detenida», hi ha en canvi qui no vacilla a servir-se de la forma adverbial que en prové, és a dir, «detenidament» —en lloc de *detingudament*—, que és fins i tot possible de trobar en textos impresos. Però «detenidament» és, una forma espúria totalment inacceptable.

Hem dit que és ben poc probable que algú recorri a formes com «detenit» i «detenida» en lloc de *detingut* i *detinguda*. Però cal fer observar tot seguit que aquests adjectius no figuren entrats ni al Diccionari Fabra ni al de la Gran Enciclopèdia, malgrat que no es pot dubtar de l'adjectivació del participi passat de *detenir*, que és la base, al

seu torn, de l'obtenció de la forma adverbial *detingudament*. Si amb aquest adverbi podem modificar verbs com és ara *estudiar*, *examinar*, *mirar*, *analitzar*, *comprovar*, etc., amb l'adjectiu que l'ha originat podem modificar els substantius que designen l'acció d'aquests verbs: *un estudi detingut*, *un examen detingut*, *una anàlisi detinguda*, etc. I també podem, és clar, modificar el substantiu *manera*, en la frase adverbial *d'una manera detinguda*, que té el mateix valor que *detingudament* o *amb deteniment*.

El verb *detenir* té diversos significats. El que té relació amb les formes que hem comentat és, usat pronominalment, «reflexionar abans de fer una cosa», «aturar-se, esp. a considerar alguna cosa». Un altre significat de *detenir* és «guardar, retenir, algú, alguna cosa en la seva possessió, no deixar perdre». Amb aquest significat, en lloc de *detenir* és sovint usat *detentar*, verb, però, que és generalment considerat un barbarisme. En canvi, és admesa la forma *detentor*, definida com «el qui deté alguna cosa».

Albert Jané